

Dosarul nr. 2ra-386/20

Prima instanță: Judecătoria Comrat, sediul Central (jud. V.Hudoba)

Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (jud. G.Colev, A.Curdov, L.Caraianu)

ÎN C H E I E R E

27 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de către Societatea cu Răspundere Limitată „Premier Energy”, reprezentată de avocatul Ruslan Coștaș,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” împotriva lui Stepan Taca cu privire la încasarea datoriei pentru consumul energiei electrice și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 26 septembrie 2019 a Curții de Apel Comrat,

c o n s t a t ă :

La data de 27 septembrie 2017, Societatea cu Răspundere Limitată „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Stepan Taca cu privire la încasarea datoriei pentru consumul energiei electrice și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, în urma controlului rețelelor electrice, reprezentanții furnizorului au depistat conectarea samavolnică la rețeaua de energie electrică, fără echipament de măsurare și contract la locul de consum nr. 7187192 din sat. Cazaclia, str. Lenin 2b, depozit hangar.

În prezența pârâtului a fost întocmit actul nr. C029712 cu privire la constatarea conectării samavolnice la rețeaua de energie electrică, fără echipament de măsurare și contract. Stepan Taca consuma energie electrică fără ca aceasta să fie înregistrată de echipamentul de măsurare și fără a fi achitată.

În baza actului, a fost efectuată recalcularea energiei electrice consumate, conform sistemului paușal și a înaintat spre plată factura de consum fraudulos, a energiei electrice nr. 7187192011 din 16 februarie 2016 în sumă de 9 995,88 de lei.

Potrivit informației eliberate de Primăria s. Cazaclia, locul de consum din sat. Cazaclia, str. Lenin 2b, depozit hangar, aparține lui Stepan Taca.

Astfel, în adresa pârâtului au fost expediate reclamații în care sa propus achitarea și întreprinderea măsurilor pentru soluționarea pe cale prejudiciară a litigiului. Însă, aceste reclamații au rămas fără un răspuns.

A solicitat Societatea cu Răspundere Limitată „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” admiterea acțiunii, încasarea din contul lui Stepan Taca a datoriei pentru energia electrică consumată în mărime de 9 995,88 de lei și a taxei de stat în sumă de 299,88 de lei.

Prin hotărârea din 29 mai 2019 a Judecătorei Comrat, sediul Central, acțiunea a fost admisă, s-a încasat de la Stepan Taca în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” a datoriei pentru energia electrică consumată în sumă de 9 999,88 de lei și taxa de stat în sumă de 299,88 de lei.

Prin decizia din 26 septembrie 2019 a Curții de Apel Comrat, a fost admisă cererea de apel declarată de Stepan Taca, s-a casat hotărârea din 29 mai 2019 a Judecătorei Comrat, sediul Central cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca fiind neîntemeiată.

În motivarea soluției instanța de apel a indicat că, conform pct. 172 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice, aprobat prin hotărârea nr. 393 din 15 octombrie 2010 a Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, abrogată la 28 iulie 2019, actul de depistare a încălcării clauzelor contractuale, concluziile raportului constatării tehnico-științifice, concluziile raportului verificării metrologice de expertiză, rezultatele examinării de către furnizor a altor factori, pot servi furnizorului drept bază pentru luarea deciziei privind încălcarea de către consumatorul final a clauzelor contractuale, dacă acestea indică circumstanțele și mijloacele ce au dus la neînregistrarea sau la înregistrarea incompletă a cantității de energie electrică consumată. Se interzice furnizorului să aplice prevederile pct.93–pct.96 din prezentul Regulament în cazul în care nu a fost stabilită modalitatea prin care consumatorul final a încălcat clauzele contractuale care a condus la neînregistrarea sau la înregistrarea incompletă a consumului de energie electrică.

Conform pct. 173² din Regulament, în cazul în care furnizorul a stabilit încălcarea de către consumatorul final a clauzelor contractuale care a condus la neînregistrarea sau la înregistrarea incompletă a consumului de energie electrică, furnizorul emite o decizie argumentată, cu indicarea circumstanțelor și a motivelor ce au stat la baza emiterii acesteia. Furnizorul este obligat să indice în decizie dreptul consumatorului final privind contestarea acesteia în caz de dezacord, precum și termenul de contestare. După adoptarea deciziei, furnizorul emite factura pentru consumul de energie electrică în rezultatul încălcării de către consumatorul final a clauzelor contractuale care a condus la neînregistrarea sau la înregistrarea incompletă a consumului de energie electrică.

Conform pct. 173⁴ din Regulament, decizia furnizorului privind încălcarea de către consumatorul final a clauzelor contractuale care a condus la neînregistrarea sau la înregistrarea incompletă a consumului de energie electrică se contestă de consumatorul final în instanța de judecată în conformitate cu Legea contenciosului administrativ. În cazul în care, în conformitate cu Legea contenciosului administrativ, instanța de judecată dispune anularea deciziei, furnizorul este obligat să anuleze factura pentru consumul de energie electrică în rezultatul încălcării de către consumatorul final a clauzelor contractuale care a condus la neînregistrarea sau la

înregistrarea incompletă a consumului de energie electrică, emisă în baza acestei decizii.

Curtea de Apel Comrat a constatat că, furnizorul de energie electrică nu a emis decizia cu indicarea circumstanțelor și a motivelor adoptării acesteia, care ar servi temei pentru emiterea facturii-cont privind consumul de energie electrică. La materialele cauzei lipsește actul administrativ în baza căruia urma să apară temeiul de achitare a sumei calculată în actul nr. C029712 din 3 decembrie 2015. Actele de constatare și cont-factura nu sunt acte administrative ce ar avea putere juridică obligatorie.

Actul de depistare a încălcării clauzelor contractuale, poate servi furnizorului drept bază pentru luarea deciziei privind încălcarea de către consumator a clauzelor contractuale. După adoptarea deciziei, furnizorul emite factura pentru consumul de energie electrică. Această decizie se contestă de consumatorul final în instanța de judecată. Însă, furnizorul de energie electrică nu a emis o asemenea decizie.

La data de 23 decembrie 2019, Societatea cu Răspundere Limitată „Premier Energy”, reprezentată de avocatul Ruslan Costăș a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 26 septembrie 2019 a Curții de Apel Comrat.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, instanța de apel nu a aplicat normele de drept material care trebuiau a fi aplicate și a depășit competența deoarece a respins acțiunea pe motivul neprezentării deciziei de recalculare a energiei electrice, care se adoptă în baza actului de încălcare a clauzelor contractuale.

Furnizorul este obligat de a anula factura de plată pentru consumul fraudulos de energie electrică doar în cazul în care instanța de judecată dispune anularea deciziei privind încălcarea de către consumatorul final a clauzelor contractuale care au dus la neînregistrarea sau înregistrarea incompletă a consumului de energie electrică

A menționat că, intimatul nu a contestat factura de plată, actul de depistare a încălcărilor și decizia de recalculare a energiei electrice conform sistemului paușal, motiv din care se consideră a fi legale.

Totodată a specificat că, Societatea cu Răspundere Limitată „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” și-a schimbat denumirea în Societatea cu Răspundere Limitată „Premier Energy”, modificări efectuate prin decizia din 6 decembrie 2019 a Agenției Servicii Publice.

A solicitat Societatea cu Răspundere Limitată „Premier Energy”, reprezentată de avocatul Ruslan Costăș admiterea recursului, casarea deciziei din 26 septembrie 2016 a Curții de Apel Comrat și de a menține hotărârea din 29 mai 2019 a Judecătoriei Comrat, sediul Central.

Examinând admisibilitatea recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 28 ianuarie 2020, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Însă, intimatul Stepan Taca nu a depus referință prin care să-și expună opinia asupra motivelor invocate în recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Premier Energy”, reprezentată de avocatul Ruslan Costaș.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând temeiurile invocate în cererea de recurs declarată de Societatea cu Răspundere Limitată „Premier Energy”, reprezentată de avocatul Ruslan Costaș, în raport cu materialele cauzei civile, consideră că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Comrat a pronunțat decizia contestată la 26 septembrie 2019, care a fost expediată în adresa participanților la proces la data de 30 octombrie 2019 (f.d.112). Materialele cauzei atestă că, Societatea cu Răspundere Limitată „Premier Energy”, a recepționat copia deciziei la data de 4 noiembrie 2019 (f.d.114).

Astfel, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată la data de 23 decembrie 2019 de către Societatea cu Răspundere Limitată „Premier Energy”, reprezentată de avocatul Ruslan Costaș în interiorul termenului legal (f.d.128).

Examinând temeiurile recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Premier Energy”, reprezentată de avocatul Ruslan Costaș, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, argumentele invocate de Societatea cu Răspundere Limitată „Premier Energy”, reprezentată de avocatul Ruslan Costaș în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurenteii este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelor încălcări esențiale sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

La caz, criticile invocate de Societatea cu Răspundere Limitată „Premier Energy”, reprezentată de avocatul Ruslan Costăș nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de ilegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor.

Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

Or, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul său cu soluția dată de instanța de apel, iar criticile invocate în recurs nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către Societatea cu Răspundere Limitată „Premier Energy”, reprezentată de avocatul Ruslan Costăș.

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmerts împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta

necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil și consideră că, recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Premier Energy”, reprezentată de avocatul Ruslan Costăș, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În temeiul art. 270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Premier Energy”, reprezentată de avocatul Ruslan Costăș.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Galina Stratulat

Nicolae Craiu